

Papp Tibor

EGY UTOLSÓ VILLAMOSJEGY

íztelen a magány **S** bekerítetlen
 m**í**nt kopasz fák között a szél
Csillagom égő cseresznye
 kendermagos hajjal a szökőkút**ú**t alatt
 amiko**r** a csigaház eldugul
 kétéltű **a** győzelem
 véko**ny** nyakszáron izgága tökkalap
 homályo**S** tűz-tudat
 mely a gyémántra sz**í**krát ültet**e**
a nap közepéből
*villám szökell ki az ég**ü**l*
*fejedre száll**l***
 és keresztülr**O**ban szemekben
 versem zava**r**ában te vagy a váltókezelő
 a szorongásban **is** te vagy mindig előttem
 a másvilág ha**l**ovány pogácsa
 nesztelen mint a kényelmes gyomor
mint az ígéret háza
 csavarodik az **ú**t
 a holdat kilúgozom
 örömöd mi**n**dhiába
 füge **d**innye borsó
 egy utolsó vi**l**lamosjegy és koporsó

Nagyítás, 2010. augusztus 25.

(Papp Tibor 1936-ban született Tokajban. Verset és prózát egyaránt ír, tipográfiával és műfordítással is foglalkozik. József Attila-díjas.)